

nødvendigt at lægge mit Lovforslag, hvis Behandling allerede er rykket et Skridt frem, tilside, for at begynde med Regeringens Udkast.

Monrad: Det kan naturligvis ikke være Regeringen ligegyldigt, hvorledes en Sag fremmes her; det kunde kun være Regeringen ligegyldigt, dersom overhovedet Lovenes Forandring var Regeringen ligegyldig, men, ligesaa vist som det jo er, at enhver Sag, der skal blive til Lov, maa have Hans Majestæts Samtykke, ligesaa vist er det ogsaa, at ethvert Lovforslag, der kommer fra Regeringen, skal have vort Samtykke. Vi gjøre derfor vistnok vel i at skjænke hinandens Arbejde, al den Deeltagelse, vi ere istand til at skjænke det.

Sage: Efter hvad den ærede Indenrigsminister nu har yttret, synes hele Spørgsmaalet at reducirer sig til et Tidsspørgsmaal; men, naar det ærede Thing erindrer den megen Tid, der er gaaet bort, medens dette Spørgsmaal har været under Behandling, saa haaber jeg, at det netop paa Grund af Tiden og for ikke at opholde Sagen længere nu vil befordre den videre.

Barfod: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at, dersom det, at den ærede Indenrigsminister er befastiget med et Lovarbejde i den Retning, skulde tilskynde os til ikke at tage nærværende Sag under Behandling, saa kunde Følgen deraf let blive, at vi atter fik en Lov, der ikke behagede en ny Indenrigsminister, saa at vi igjen maatte begynde forfra. Desuden har den ærede Indenrigsminister vel sagt, at han vilde fremstyre Arbejdet saa meget, som det stod til ham; men han kunde dog ikke sige, naar det blev ham muligt at fremlægge et saadant Lovudkast; som en Folge deraf, vide vi altsaa let ikke, om det vil skee i Aar eller adaare, eller naar det kan skee; det kan have meget lange Udsigter. Naar dernæst den ærede Indenrigsminister bemærkede, at han ikke kunde blive færdig med Lovudkastet, for han havde indhentet Betænkning eller modtaget Meddelelser fra Mænd, hvis Mening desangaaende han havde Tillid til, da seer jeg deri kun en meget forstærket Opfordring til, at vi strax tage det forelagte Lovudkast under Behandling, thi der kan neppe være nogen Tvivl om, at Danmarks Riges Indenrigsmini-

ster har en ganske særegen Tillid til Danmarks Riges Folkething, og det kunde derfor vel være, at Folkethingets Arbejde netop vilde gjøre, at han fik de Bemærkninger, han troer at savne, for at kunne blive færdig med Lovudkastet, og at vi derved vilde lette hans Arbejde ganske overordentligt.

Mosenorn: Thinget befinder sig vistnok i en vanskelig Stilling, naar det Spørgsmaal foreligger, om man skal fremme et Lovforslag, der er indbragt af et enkelt Medlem, efterat den høitærede Indenrigsminister paa Regeringens Vegne har afgivet den Erklæring, at han vil forelægge et Lovforslag om den samme Gjenstand. Jeg troer imidlertid, at der her er særegne Omstændigheder tilstede, der kunne tale for, at vi søge at fremme denne Sag. Jeg mener ogsaa, at det er ganske klart af Alts, hvad der hidtil er foregaaet, at, hvis vi tage en saadan Beslutning, ligger deri aldeles ikke nogen Udtalelse af nogen Bebreidelse imod den høitærede Indenrigsminister. Den høitærede Indenrigsminister er hidtil kommen Thingets Dnster imøde i denne Sag, har fremmet den, har meddeelt Lagthinget sine Bemærkninger ved den og for nogen Tid siden meddeelt dette Thing, at han havde søgt at komme Thingets Dnster imøde ved at fremme Sagens Behandling i indværende Aar. Der er altsaa ikke den mindste Anledning for os til at fremme denne Sag, for derved at gjøre Noget, der kunde ligne et Skridt imod den høitærede Ministers Dnster, men der er særlige Grunde, der kunne bevæge os til at fremme denne Sag, nemlig for det Første Thingets tidligere Stilling til den, hvilken er oplyst af en foregaaende Taler, og dernæst den særøiske Rigsdagsmands Stilling her og Thingets Stilling til ham. Det er jo Hovedfordelen ved den lovgivende Forbindelse, hvori vi staae med Færøerne, at de her i vor Midte have Mænd tilstede, der kunne fremtræde som deres Repræsentanter, henlede vor Opmærksomhed paa deres Dnster og formaae os, hvis Medvirkning udfordres, for at Love skulle udfomme, til at understøtte de Bestræbelser, der gjøre sig gjældende paa Færøerne selv. Vi have derfor en Forpligtelse til at lytte til de Dnster, der fremkomme fra Færøingerne igennem deres her